

τῶν ἀναριθμήτων ἀσθενῶν ἀμοιβῆν ἀπήγει, κατήγετον ὑπέρπλοιτος καὶ ἔγαιρε θυμασιωτικὰ δίκαιώματα. Πλούσιος δὲ γενόμενος δὲν ἐλησμένης ὅποις πρὶν ἦτο, ἄλλα ὡς καὶ πρότερον, πολλάκις ἐπεσκέπτετο καὶ ιάτρευε τὰ κτήνη τοῦ γείτονος αὐτοῦ γεωργοῦ, τοῦ ὅποιοι εἶχε διαμείνει φίλος.

Η ὑδροθεραπεία δὲν ἀνθεῖ τῷρα διλγάτερον ἢ ἐπὶ τοῦ Ἐφευρετοῦ αὐτῆς. Τὸ 1830 ὁ Πριαίντος ἥριθμει μόνον 60 ἀσθενεῖς, τὸ 1835, 342, τὸ δὲ 1840, ὁ ἥριθμος αὐτῶν πολὺν θεραπεύθηκεν εἰς 1576. Άπο τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης ὁ Πριαίντος δὲν ἡθέλησε πλέον νὰ τους αὐξήσῃ, διότι ἡ θεραπεία νὰ ἐπισκεπτηται πάντας μετὰ τῆς αὐτῆς προσοχῆς. Όμοια δὲ τοῦ ἐν Γρειφεμβέργῳ καταστήματα συνεστήθησαν οὐχὶ μόνον εἰς διαφόρους τῆς Γερμανίας χώρας, ἀλλ' εἰς τὴν Σαβοΐαν, τὸ Βέλγιον καὶ αὐτὴν τὴν Αγγλίαν.

Καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἔτι, διου συνήθως ἀποτελέφονται τὰς ἐπιστημονικὰς καινοτομίας συνεστήθησαν ἐσχάτως πολλὰ ὑδροθεραπευτικὰ καταστήματα εἰς Λούγδουνον, Τροιαν, [Lyon, Troyes]. Επηρείσους καὶ Νευελλον.

Γ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ο ΛΕΥΚΑΣΙΟΣ.

Ἐνίστε οἱ νομιζόμενοι σοφοὶ ἵκει συνετοὶ τῶν ἀνθρώπων λέγουσιν ἢ πράττουσιν ἀσφατ καὶ ἀσύνετα, καὶ ἐξ ἐναντίας οἱ φαινόμενοι παρόφρονες ἔγουσιν ἐνίστε λόγους καὶ ἔργα ἐμφράων. Τοιούτοις ὑπῆρξεν ἐν τοῖς αὐτονομούμενοις Ἑλλησποντὶ φημίζόμενος ἐπὶ Κυθερώντος καὶ Ἀντιθεσιλείκης ρρενοβλαβῆς Σπυρίδων ὁ Λευκάσιος, περὶ οὐ διηγοῦντο πολλά, ἐξ ὧν σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὰ ἐφεξῆς.

Ἄγαθὸς ποτὲ ἐπὶ λίθου ἐν τῇ ἀγροφᾷ τῶν Ἀθηνῶν ὁ Σπυρίδων οὗτος ἐφώναξε πολλάκις, θεωμένων καὶ ἀκούοντων πολλῶν κοινολογίῶν. Ἀθηραῖοι, ὁ Ἀθηραῖοι, φεῦ! ποῦ εἰσθε βρεῖ Ἀθηραῖο! Προσελθόντες λοιπὸν εἰπον τινὲς τῶν ἐντοπίων Ἀθηνάιων, [τούτεστι τῶν παλαιῶν κατοίκων τῆς πόλεως], ἴδοι ἡλθαμέν, τὶ μᾶς, θέτλεις; Ω τῆς ἀθλιότητός σας, τοὺς ἀπεκρίθη ὁ Σπυρίδων, ἐγὼ δὲν φωράω σάς, ἐπειδὴ δὲν εἰσθε σεῖς οἱ Ἀθηραῖοι, ἀλλὰ τοὺς παλαιοὺς, τοὺς προπάτοράς σας, διὰ τὰ ἕδωσι τὴν κατάστασίν σας.

Άλλοτε ὁ Σπυρίδων ἐλθὼν εἰς ξενοδοχεῖον ἐν Λακωνίᾳ μετὰ σκύλου Πχυσρικοῦ, ἐζήτησεν εἰς χωριστὸν δωμάτιον δύο ἀνθρώπων φρυγητὸν, τὸ ὅποιον πληρόσας, παρήγγειλε τὸν σκύλον νὰ σταθῇ πιστός φύλαξ τῆς ταπείζης, μέχρις οὐ ἐπιστρέψῃ, ἵνα συμφέρωσι, καὶ ἀνεγέρησε, κλείσας τὴν θύραν. Ο σκύλος, εὔρεθεις μόνος ἐν τῷ θαλάσσῃ, κατέφαγε καὶ κατεσκόρπισε τὰ φαγητά. Ἐπανελθὼν μετ' ὀλίγον ὁ Σπυρίδων ὀργίζεται, ἐπιπλήττει τὸν σκύλον διὰ τὴν αὐθάδειαν καὶ ἀπληστίαν του καὶ ἀφοῦ τὸν ἔδειρεν ἀνιλεῶς ἐπιλέγων μωρὸ σκύλον, καίμεις καὶ σὺ, ὡς τοὺς ουμπατριώτας σου τοὺς Πανταρούς. Ἐγὼ σὲ εἴπα τὰ φυλάξης τὰ φαγητά, ἔως τὰ καθίσματα σύμφων, καὶ σὺ ἐρτοσούντω τὰ κατέφαγες καὶ τὰ κατεσκόρπισες. Ταῦτα δὲ λέγων πολλάκις καὶ κτυπῶν, ἀπεδιωξε τὸν σκύλον, γελώντων τῶν παρευρε-

θέντων, καὶ μὴ κατανοούντων πάντων τὴν ἰδέαν τοῦ Σπυρίδωνος.

Άλλοτε ὁ Σπυρίδων εἰκονίσας ἀξιωματικὸν ἄνδρα ἐν ὅστρακον πίνας, περιέφερεν αὐτὴν, ἀνηρτημένην ἀπὸ τῆς ζώνης. Ἐρωτώμενος δέ τι σημαίνει ἡ εἰκὼν αὐτῆς καὶ τὸ ὅστρακον· ὡς ἀνόητοι, ἔλεγε, δὲν καταλαμβάνετε; Εἴραι ὁ Βασιλεὺς ἐνθρονισμένος εἰς τὴν πεῖραν, ἐνοῶν τὴν μικροτάτη καὶ πενίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἡγεμονικὴν πλευτέλειαν.

Διὰ ταῦτα καὶ ὅλα τοικῦντα νομίσθεις δάφρων Σπυρίδων ὑπὸ τοῦ ἔμφρουν; Διοικητὸν τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι ἀντιπολιτεύεται κατὰ τῆς Κυθερήσεως, προσεκλήθη, ἐπεκλήγη θητοῦ καὶ ἐξορίσθη εἰς τὴν Αίγιναν, διατάχθεις αὐτολεξεῖ, τὰ μὴ πατήσης πλέον εἰς τὰ χώματα τῶν Αἰθρῶν. Υπόσχεται τοῦτον ὁ Σπυρίδων καὶ μετά τινας ἡμέρας ἐπανέργεται εἰς τὸν Πειραιό, ἔχων τὰ πεδιλὰ γέμοντα γῆς ἐξ Αἰγίνης. Συλληφθεὶς λοιπὸν προσάγεται εἰς τὸν Διοικητὴν, διατάχθεις γαλεπαίνων ἡρώτησεν αὐτὸν, διατάχθει πάλιν, ἀφ' οὐ ὑπεσχεθεὶς νὰ μὴν ἔλθῃ πλέον εἰς τὰς Αἰγαίας; Κατέδει Σιονικῆ μην, τὸν λέγει ὁ Σπυρίδων. Ἐρθυμεῖσαι τί μὲ εἶπει; Μὲ παρήγειλες τὰ μὴ πατήσω τὸ χῶμα τῶν Αἰθρῶν, πλὴν τοῦτο, σὲ βεβαιώρω, τὸ δόποιον ἔχω καὶ πατῶ εἰς τὰ πέδηλά μου οὐται φόμα τῆς Αἰγίνης καὶ ὅχι τῶν Αἰθρῶν.

ΘΗΒΑΣΙΟΝ.

Ἡ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς συγγραφεῦσι παλαιὰ Ἑλληνὶς πολίγνη τῆς Φρυγίας Θηβαϊσιον, κειμένη παρὰ τὴν δεξιάν ὄχθην τοῦ Σαγγαρίου [Σαγγαρία] ποταμοῦ, τοῦ ὄριζοντος τὴν Φρυγίαν ἀπὸ τῆς Βιθυνίας κατά τινας τῶν παλαιῶν συγγραφέων, ἀπέγουστα δὲ ὡς 10 ὥρας ἀπὸ Δορυλαίου [Ἐσκισεχέρ] πρὸς ἀνατολὰς, ὑπῆρξεν ἡ πρώτη κοιτίς ἡ χρῆμ τεῦ θέωμαν καὶ Κράτους, [ώς εἴπομεν ἐν τῇ περὶ τῶν θέωμάνων Σουλτάνου ἐκθέσει τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ τῆς Ιωνικῆς Μελίσσης], παραχωρήθεισα περὶ τὰ τέλη τῆς δεκάτης τρίτης ἐκατονταετηρίδος ὑπὸ τοῦ τελευταίου Σουλτάνου τῆς μωχευθνικῆς τοῦ Ικονίου ἡγεμονίας, [ἐκτεινομένης μέχρι τοῦ Σαγγαρίου πρὸς δυσμάς], εἰς τὸν Ερθύρουλον, πατέρα τοῦ θέωμάνου ἡ Οσμάνου, τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς θέωμανικῆς Μοναρχίας, διὰ κατοικίαν καὶ ἀπόλουσιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν περὶ αὐτὸς Τούρκων. Αποθνάστα δὲ ἐπειτα ἐν Βυζαντίῳ, σπουδαῖος ἡ τοῦ φυγάς, τὸν Σουλτάνον ἐκεῖνον, λεγόμενος Ἀλεξάνδρον, διεδρέθη ὁ στρατάρχης αὐτοῦ Οσμάνης ὁ Ερθύρουλος, μὴ ἀντιποιούμενον τῆς ἡγεμονίας ἀλλού τιττός ικανωτέρου μουσουλμάνου ἐν μέσῳ τῶν Ταταρικῶν τρισθολῶν καὶ τῶν δικτίων ἀντιποιήσεων τοῦ χριστιανικοῦ Βυζαντίου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν κυριαρχίαν ἀνήκε πρότερον πᾶσα ἡ Μικρασία.

Τὸ Θηβαϊσιον λέγεται νῦν ὑπὸ τῶν θέωμάνων καὶ τὸν Κράμμερον καὶ τὸν Χάμηρον Σουγούτσον, τουτέστιν Ιτέας ὑδωρ, ίσως ἔνεκα πηγῆς τινος αὐτοῦ, σκιαζόμενης ὑπὸ τοῦ δένδρου τούτου. Εν Θηβαϊσιῷ ὑπάρχει καὶ ὁ τάφος τοῦ Οσμάνου, τοῦ πρώτου

τῶν Ὀἰωμανῶν Σουλτάνων, τὸν ὁποῖον ἐπισκέπτονται πολλάκις οἱ Ὀἰωτανοὶ χάρι τε εὐλαβείας. Ή πολέγην ἔχει σήμερον μόλις 80 οἰκογενείας; χριστιανῶν ὄρθοδοξῶν, γεωπόνων καὶ ἐμπόρων, καὶ ἔλλων τόσων περίπου μουσουλμάνων.

ΔΕΙΝΑΓΟΡΑΣ.

Πι:ωχοδιχεῖον.

Οὕτως ἐλέγοντο ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν φιλανθρωπικά τινα καταστήματα, ιδρυμένα ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοκόίνων χριστιανῶν πρὸς ἐνοίκησιν καὶ περίθαλψιν τῶν πτωχῶν, τῶν ἐνδεῶν, τῶν ἀπόρων. Τουαῦτα ὑπῆρχον τότε καὶ ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἀναχριθέλως καὶ ἐν Σμύρνῃ καὶ ὅπου ἀλλαχεῖ. Ως μεγάλη κοινότης καὶ φιλανθρωπίας ἔχει καὶ ἡ Σμύρνη Πιτωχοδοχεῖον γενόμενον παρὰ τῇ χριστερᾷ τοῦ Μελητοῦ ὅχθη δί’ ἄλλον σκοπὸν τὸ κατ’ ἀρχὰς, συνδρομῆ δὲ καὶ ἐπιμελεία τοῦ ἀσιδήρου Ἀγγέλου Χαϊκάλη Σακκανθίου, κατοίκου Σμύρνης. Τὸ κατάστημα τοῦτο λέγεται χυδαικῶς Μορτέκη, διότι ἔχρησίμευε τὸ κατ’ ἀρχὰς ὡς λοιμοκομεῖον. Άλλ’ ὡς ἐπὶ τῆς φύσεως αὐτῆς τῶν πραγμάτων ὑπάρχει σκηνερον Πιτωχοδοχεῖον τῆς κοινότητος τῶν Γραικῶν, δεχόμενον ἐνίστε καὶ ἄλλων γενεῖς, ὅπερ δὲν ἐπράξαν ἄχρι νῦν πρὸς τοὺς Γραικοὺς οἱ ἀλλογενεῖς, ἔχοντες δροικα καταστήματα καὶ ἐν Σμύρνῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Οἱ Σμυρναῖοι Γραικοί, κατῶς ποιοῦντες, δέχονται ἀλλογενεῖς νοσηλευομένους ἐνίστε καὶ ἐπὶ τῷ Γραικικῷ νοσοκομείῳ, ὑπερέχοντι τῶν ἄλλων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὥμοιών καταστημάτων. Σημειώτερον προσέτι ἐν παρόδῳ, διὰ οἱ Κωνσταντινουπόλειται Γραικοί δὲν ἔχουσι πλέον Πιτωχοδοχεῖον, οὔτε Ὀρφενοτροφεῖ, ἐνώ οἱ αὐτόθι ἀλλογενεῖς, καὶ ὀλγότεροι ὄντες κατ’ ἀριθμὸν καὶ ξένοι τρόπον τινὰ εἰς τὸν τόπον, ἔχουσι τὰ πάντα τὸ πιτωχόποτε. Αἰδὼς, ὡς ἀγαθοὶ καὶ φιλότιμοι Βυζαντιοί!

Περὶ τοῦ Πιτωχοδοχείου τῶν Σμυρναίων ἐγένετο ἐσχάτως σκέψις τις νὰ μετατραπῇ εἰς Νεκροταφεῖον ἡ Καιμπούριον τῶν ἀποθηκόντων, ἀποπεμπομένου ἐκεῖθεν παντὸς τοῦ πλήθους τῶν ἀστγέων καὶ ἐνδεῶν τῆς πολυκανθρώπου τεύτης κοινότητος, ἄνευ προηγουμένης τινος, περὶ αὐτῶν τρονοίας. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτον ὄρθιν, οὔτε τατάλληλον τὸ μέρος εἰς ἐνταφιασμόν· ἐπειδὴ, ὃν πάντως πρόκηται ποτὲ νὰ ἐκλεψῃ ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας τῶν Γραικῶν ὁ ἐνταφιασμὸς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐνταῦθα παλαιὰν συνήθειαν, συμφέρει καὶ ἀρμόζει νὰ τάπτωνται οἱ νεκροὶ πάντες ἕξω τῆς πόλεως εἰς θέσιν πλαγίαν, κατωφερῆ καὶ σερικῆν, ὅθεν συνήθιστος δὲν ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν ὁ ἄλλος, φέρων τὴν βλαβερὰν τοῦ Νεκροταφείου ἀποφοράν. Άλλα καὶ τοιαῦται θέσεις δυσκόλως εὐρίσκονται περὶ Σμύρνην, οὐσιν κατῶς κατοικημένην καὶ ὀπωσοῦν στενοχωρημένην ἐκ τοῦ πέριξ. Διὰ ταῦτα καλῶς ἐπράξεν ἡ Δημογεροντεῖς δικτηρότατα τὸ Πιτωχοδοχεῖον, ὡς ὑπάρχει.

Τὸ ἀναγκαῖον τοῦτο κατάστημα τῶν Σμυρναίων ἔχει ὡς 120 δωμάτια, ἔξιλινα καὶ πέτρινα, ἐν περιβολῷ σχεδὸν τετραγώνῳ, ἔχοντα ἐν μέσῳ δένδρα καὶ φρέστα. Περιέχει δὲ ὡς 130 ἡ καὶ πλείστας οἰκογενείας, καὶ προσκυνητήριον καὶ διδακτήριον κοινῶν γραμμάτων. Κατὰ τὸ παρελθόν θέρος ἀσθενήσαντες οἱ πλειόνες τῶν ἐν αὐτῷ πτωχῶν, ἔλασσον δωρεάν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ιατροῦ καὶ τὰ ιατρικὰ δαπάνη ἀξιεπόνω τοῦ Νοσοκομείου, διοτι ὑπάρχει προσγρητημένον τὸ Πτωχοδοχεῖον. Τὸ κατάστημα τοῦτο χρείζεται κακποιαν βελτίωσιν καὶ περιποίησιν.

Δ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ Ο ΘΡΑΞ ΔΗΣΤΗΣ.

Άλεξ. Είσαι σὺ δὲ ὁ ἐκ Θράκης ληστής, περὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ ὄπιου τοσκῦτα ἥκουσα;

Ληστ. Ναι, εἴμαι Θράξ καὶ στρατιώτης.

Άλεξ. Στρατιώτης! — δολοφόνος, κλέπτης, ἄρπαξ! ή μάστις τῶν ἀνθρώπων! τιμῶ τὴν ἀνδρείαν σου, ἀλλὰ έδελύτιομαι, καὶ πρέπει νὰ κολάσω τὰ ἐγγλήματά σου.

Ληστ. Τί ἐπράξα καὶ παραπονεῖσαι;

Άλεξ. Δὲν περιεφρόνησες τὴν ἐξοισίαν μου; δὲν παρεβίσασες τὴν δημοσίαν εἰρήνην; καὶ δὲν ἔχησας θλάπτων τὰ πρόσωπα καὶ κτήματα τῶν συνυπηκόων σου;

Ληστ. Αἰγυπτιώτας; σου εἶμαι, Άλεξανδρε! δίθεν πρέπει ν’ ἀκούσω τοὺς ὄνειδισμούς σου, η νὰ ὑποφέρω τὰ κολαστήριά σου. Άλλ’ η ψυχὴ μου εἶναι ἀκαταδχαστος, καὶ ἀν ἀποκοινῷ εἰς τοὺς ὄνειδισμούς σου, πρέπει ν’ ἀποκοινῷ, οὐδὲ ἐλεύθερος.

Άλεξ. Λάλει ἔλευθερως. Δὲν θέλω νὰ ώρεληθῇ ἀπὸ τὴν θύματα μου, καὶ νὰ δεσμεύσω τὴν γλῶσσαν κάνενός.

Ληστ. Λοιπὸν εἰς τὴν ἐρώτησίν σου, διὰ ἄλλης ἐρωτήσεως ἀπαντῶ. Πῶς ἔχησας μέχρι τοῦδε;

Άλεξ. Ω; Ἡρως. Τὴν φήμην ἐρώτησον, καὶ θέλεις μάθει. Μεταξὺ τῶν ἀνδρείων ὑπῆρξα ὁ ἀνδρείστατος, μεταξὺ τῶν κυριάρχων ὁ εὐγενέστατος, μεταξὺ τῶν δορυκτητῶν ὁ κραταρίστατος.

Ληστ. Άλλα δὲν ἥκουσας τὴν φήμην διαλαλούσαν καὶ τὰς ἴδιας μου ἀνδραγαθίας; Ὑπῆρξε ποτὲ τολμηρότερος ἀρχηγὸς ἀνδρειοτέρας συμμορίσας; Ὑπῆρξε ποτὲ, —ἄλλα δὲν καταδέχομαι νὰ καυχηθῶ. Σὺ αὐτὸς γνωρίζεις, στὶς εὐκόλως δὲν καθυπετάχθην.

Άλεξ. Άλλ’ ὅμως τὶ ἄλλο εἶσαι παρὰ ληστής, χαμερής καὶ ἄτυμος;

Ληστ. Άλλ’ ὁ δορυκτήτωρ τί τάχα εἶναι; Καὶ σὺ δὲν περιῆλθες τὴν γῆν, ὡς κακόν τι δαιμόνιον, μαραίνων τοὺς ωραίους καρποὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς βιομηχανίας, ἀρπάζων, λεπιατῶν, φονεύων, ἀνόμως, ἀδίκως, μόνον πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς ἀπελήστου φιλαρχίας σου; Πᾶν ὅ, τι ἐγώ ἐπράξα τοι εἰς ἔν χωρίον μετὰ ἑκατὸν ὄπαδῶν, σὺ ἔκαμες εἰς ὁλόκληρα ἔθνη μετὰ πολλῶν χιλιάδων. Άν ἐγώ ἀπεγύμωσα ἐν ἄπομον, σὺ κατηφάντας θασίλεις καὶ ἡγεμόνας. Άν ἐγώ ἔκαμες ὀλίγας κάρμας, σὺ κατηρήμωσας τὰς πλέον εὐδαίμονας έστινείς καὶ πόλεις τοῦ κόσμου. Εἰς τὶ λοιπὸν ἡ δια-